

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **E.**, so sídlom v B., zastúpenej Advokátskou kanceláriou T.T., so sídlom v B., v mene a na účet ktorej koná advokát a konateľ Mgr. T., proti žalovanému **V.**, bývajúcemu v B., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Z., so sídlom v P., zastúpeného JUDr. A., advokátom v S., **o zaplatenie 524,87 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 9 C 191/2012, o dovolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2013 sp. zn. 17 Co 66/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z 25. júna 2013 sp. zn. 17 Co 66/2013 **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 21. novembra 2012 č.k. 9 C 191/2012-99 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 384,69 Eur s 9% úrokom z omeškania od 15. apríla 2011 do zaplatenia, vo zvyšku žalobu zamietol a žalobcovi ani vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal. Vykonaným dokazovaním mal preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli zmluvu o úvere, na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 537,72 Eur a žalovaný bol v omeškaní s platením splátok. Vzhľadom na vznesenie námietky premlčania zo strany vedľajšieho účastníka sa súd zaoberal dôvodnosťou tejto námietky a dospel k záveru, že k uznaniu dlhu zo strany žalovaného došlo v čase, kedy dlh nebol ešte premlčaný. Podpísaním dohody o splátkach a uznaní záväzku 12. apríla 2011 došlo k začatiu plynutia novej premlčacej doby 10 rokov vo vzťahu k záväzku uvedenom v bode 2 dohody a to istiny s príslušenstvom spolu vo výške 434,69 Eur, z ktorej bola po podpísaní dohody uhradená suma 50 Eur. Súd preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 384,69 Eur. Žalobu zamietol v časti požadovaného

úroku vo výške 73,21 Eur, pretože táto čiastka nebola v uznaní dlhu riadne špecifikovaná čo do druhu ani výšky a tiež v časti požadovanej zmluvnej pokuty, ktorá nebola predmetom uznania záväzku a vo vzťahu k nej premlčacia 3- ročná doba uplynula márne. Rozhodnutie o úroku z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka a vl. nar. č. 87/1995 Z.z. a rozhodnutie o trovách konania § 151 ods. 1 a § 142 ods. 2 O.s.p.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 25. júna 2013, sp. zn. 17 Co 66/2013 odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného odmietol, rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania potvrdil a vedľajšiemu účastníkovi uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania v sume 43,24 Eur do troch dní na účet právneho zástupcu. V odôvodnení rozhodnutia odvolací súd uviedol, že okrem účastníkov konania môže odvolanie podať aj vedľajší účastník, opierajúc sa o § 93 ods. 4 O.s.p. alebo o nové znenie § 201 O.s.p., ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom (napr. v prípadoch poistenia, kedy vedľajší účastník hradí priznané plnenie za účastníka, na ktorého strane vystupuje). V novom znení § 201 O.s.p. v podstate ide o zopakovanie procesnej legitímácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania predtým vymedzenej v § 93 ods. 4 O.s.p., avšak s tým, že podľa § 201 O.s.p. je vedľajší účastník oprávnený podať odvolanie bez zreteľa na stanovisko účastníka, popri ktorom v spore vystupuje, ba aj proti jeho vôli, za predpokladu, že preukáže, že z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom. Inak sa odvolanie odmietne. Z obsahu spisu zistil, že odvolanie podal vedľajší účastník na strane žalovaného, pričom žalovaný na výzvu súdu, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka nereagoval, teda de facto súhlas neudelil a rovnako tak ani vedľajší účastník vo svojom odvolaní nepreukázal, že by z právneho predpisu vyplýval určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi ním a účastníkom, na ktorého strane vystupuje. Prihliadol pritom aj na to, že procesné postavenie vedľajšieho účastníka v sporovom konaní je významne ovplyvnené vôľou účastníka, na strane ktorého vystupuje, pretože účastník je dominus litis. Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného ako podané neoprávnenou osobou odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. b/ OSP a nezaoberal dôvodmi odvolania a vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 O.s.p. analogicky v zmysle § 146 ods. 1 O.s.p., keď odmietnutie odvolania zaviniť vedľajší účastník a v časti týkajúcej sa trov konania mala úspech žalobkyňa.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie vedľajší účastník. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Namietal, že odmietnutím odvolania mu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Poukazoval na to, že podľa § 93 ods. 4 O.s.p. je možné individuálne vyhodnotiť, či úkon vedľajšieho účastníka odporuje záujmom hlavného účastníka a je potrebné jeho úkony posudzovať so zreteľom na všetky okolnosti prípadu. Rovnako nie je možné za nesúhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka považovať skutočnosť, že sa účastník v súdom určenej lehote nevyjadrí, že s odvolaním súhlasí.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd tento mimoriadny opravný prostriedok vedľajšieho účastníka zamietol.

Žalovaný sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie bolo podané včas osobou oprávnenou na jeho podanie, preskúmal napadnuté uznesenie a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. možno dovolaním napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Občiansky súdny poriadok upravuje prípustnosť dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu v ustanoveniach § 237 a 239.

Dovolanie proti uzneseniu odvolacieho súdu je v prvom rade prípustné (a súčasne dôvodné) vtedy, ak je konanie postihnuté vadami taxatívne uvedenými v § 237 O.s.p., ktoré spôsobujú tzv. zmätočnosť rozhodnutia odvolacieho súdu. K týmto vadám prihliada dovolací súd – ak je dovolanie podané včas a na to oprávneným subjektom – z úradnej povinnosti (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.). Existenciu väd konania uvedených v ustanovení § 237 O.s.p. dovolateľ tvrdil, a to konkrétne vadu uvedenú pod písm. f/.

Podľa § 237 písm. f/ O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy a pod.). Takýmto procesným právom účastníka je i to, aby rozhodnutie súdu prvého stupňa, s ktorým nesúhlasí, bolo na základe jeho odvolania preskúmané odvolacím súdom. K odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen činnosťou súdu, ktorá rozhodnutiu predchádza, ale aj samotným rozhodnutím. Takýmto rozhodnutím môže byť aj uznesenie o odmietnutí odvolania z dôvodu, že bolo podané neoprávnenou osobou, ak záver odvolacieho súdu o tejto otázke nie je správny.

Pretože v zmysle ustanovenia § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník, môže dôjsť postupom súdu k odňatiu možnosti konať pred súdom aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi. Vedľajší účastník má v rozsahu legitimácie účastníka tiež právo podať odvolanie alebo dovolanie, a to buď vedľa účastníka, ktorého podporuje, alebo sám. Pokiaľ sa jeho úkony dostanú do rozporu s úkonmi účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností. V prípadoch, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže vedľajší účastník bez ďalšieho (t.j. bez ohľadu na postoj účastníka, na strane ktorého vystupuje) podať odvolanie (§ 201 veta druhá O.s.p.).

V preskúmvanej veci odvolací súd správne konštatoval, že nejde o prípad (resp. že nebolo preukázané), keď z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi vedľajším účastníkom a žalovaným. Nesprávny bol však jeho právny záver o neudelení súhlasu žalovaného s odvolaním vedľajšieho účastníka. Tento záver vyvodil zo skutočnosti, že žalovaný na výzvu, aby v lehote 10 dní odvolaciemu súdu oznámil, či súhlasí s odvolaním vedľajšieho účastníka (por. č.l. 151), nereagoval. Z toho, že žalovaný na výzvu súdu nereagoval, nebolo však možné vyvodiť nesúhlas žalovaného s odvolaním vedľajšieho účastníka. Použitie ustanovenia § 101 ods. 3 O.s.p. (ak ho mal odvolací súd v úmysle použiť – z uznesenia to nevyplýva), v zmysle ktorého ak súd vyzve účastníka, aby sa vyjadril o určitom návrhu, ktorý sa týka postupu a vedenia konania, môže pripojiť doložku, že ak sa účastník v určitej lehote nevyjadrí, bude sa predpokladať, že nemá námietky, v predmetnej veci neprichádzalo do úvahy. Výzva adresovaná účastníkovi konania sa totiž netýkala „postupu a vedenia konania“, preto sa nemohol uplatniť predpoklad podľa uvedeného ustanovenia.

Nesprávnym rozhodnutím o odmietnutí odvolania odvolací súd odňal vedľajšiemu účastníkovi možnosť konať pred súdom. Konanie pred odvolacím súdom tak bolo postihnuté vadou vyplývajúcou z ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.). Vzhľadom na existenciu uvedenej vady konania sa nezaoberal ďalšími námietkami dovolateľa uvedenými v jeho dovolaní.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova o trovách pôvodného konania a tiež o trovách dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. septembra 2014

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová